

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№6 (57), Грудень 2015 року

Шановні колеги! Дорогі наші ушавлені ветерани!

Щиро та сердечно вітаю усіх працівників нашого колективу компанії ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» із нашим професійним святом – Днем енергетика!

Важливість та значимість нашої професії давно визнана людьми. Електроенергетика сьогодні є основою економіки країни, а працівники цієї галузі по праву вважаються творцями прогресу, поступу та розвитку. Цілодобово, у будь-яку пору року, а найбільше – у часи екстремальних ситуацій, саме до нас звернені погляди та устремління всього суспільства і наш обов'язок бути у стані граничної готовності ми неодноразово виконували. Сумлінна і самовіддана праця, помножена на високий професіоналізм енергетиків стали символами нашої професії. Нас з вами

згуртовує як висока відповідальність, так і почуття громадянського обов'язку, оскільки специфіка нашої діяльності вимагає виняткових і найкращих людських якостей: поваги до нашого споживача, відповідальності за життя і здоров'я людей, патріотизму у всіх його проявах.

З нагоди свята від імені Правління компанії та від себе особисто дозволяю щиро привітати кожного члена нашого колективу, наших ушавлених ветеранів, які невтомно і звитязною працею створювали наш нинішній, справді могутній виробничий потенціал, запроваджували і зміцнювали найкращі традиції української енергетики. Бажаю Вам, шановні друзі, міцного здоров'я, гідного достатку, чудового і справді святкового настрою. Зичу щастя й радості у сім'ях енергетиків і найбільше сподіваюсь на мирне і чисте небо над нашою Україною.

Наше професійне свято випадає на той час, коли природа робить найдовшою ніч і найкоротшим день. Тим самим, наче підкреслюючи значимість і важливість нашої професії. Вже невдовзі ми з Вами зустрічатимемо Новий рік, а також очікуватимемо на прихід Різдва Христового. Вітаю Вас із святковою новорічно-різдвяною порою, бажаю усіх земних гараздів, здійснення надій та сподівань

З повагою
Голова Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Олексій Шекета

С ДНЕМ ЕНЕРГЕТИКА!

НОВИЙ КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР ОТРИМАВ РЯД ЗМІН ТА ДОПОВНЕНЬ

Серед найважливіших питань, які розглядалися у ході Конференції трудового колективу ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», що проходила 27 жовтня 2015 року, було прийняття Колективного договору між адміністрацією Компанії та трудовим колективом на період 2015-2017 років.

Під час проведення Конференції було вирішено, що з 1 січня 2016 року вводиться нове положення про преміювання працівників за щомісячними підсумками результатів роботи. При цьому передбачене врахування трьох показників для визначення розмірів преміювання (стовідсоткова реалізація електроенергії, виконання завдання ТВЕ, рівень продуктивності праці). У новому Положенні про преміювання передбачено збільшення максимального розміру премії контролерам енергозбутових підрозділів компанії до 26%. Так само, із 1 січня 2016 року вводиться в дію нове Положення про преміювання керівників РЕМ з метою посилення матеріальної зацікавленості керівників РЕМ для досягнення максимальної ефективності результатів роботи. У ході Конференції було затверджено зміни у Положення про нагородження працівників компанії відзнаками ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» Зокрема, відтепер для подання до нагородження нагрудним знаком «Почесний енергетик Житомирщини» працівник компанії повинен

мати стаж роботи у колективі не менше 15-ти років, замість існуючих раніше подібних вимог для чоловіків (не менше 30 років) та жінок (не менше 25 років). У 2016-му році збільшиться і загальна сума на щомісячні преміювання з Фонду директора (із 60 до 80 тисяч гривень).

Положення та норми новоприйнятого тексту Колективного договору передбачають збільшення суми витрат на поховання у разі смерті працівника або ж пенсіонера ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Замість існуючої у тексті попереднього Колективного договору суми у 3000 гривень, відтепер на витрати із поховання передбачено суму в 3800 гривень. Конференція ухвалила рішення і щодо підвищення суми щорічної матеріальної допомоги одинокій матері (батьку) на кожен дитину (від раніше встановленого розміру 300 гривень до 500 гривень). Передбачено також, що у межах фінансових можливостей ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» можливе призначення заохочення працівникам та надання нецільової благодійної (в тому числі й матеріальної) допомоги непрацюючим пенсіонерам компанії. Такі заохочення та допомога надаються згідно із спільним рішенням Правління компанії та Профспілкового комітету ПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Вл.інф.

МИ ВІТАЛИ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ, А НАС ПРИВІТАЛИ, ЯК ВОЛОНТЕРІВ.

Україна, як ніколи раніше, у нинішніх умовах напрочуд щиро вітає своїх захисників із їх найпершим святом – Днем Збройних Сил України. Колектив ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» вітає з нагоди свята воїнів Новоград-Волинської 30-ї окремої механізованої бригади, які виконують бойове завдання у зоні проведення АТО на Донбасі. Звісно, воїнам з нагоди свята традиційно готують подарунки. Для солдатів та офіцерів, які несуть цілодобову службу у суворох зимових умовах фактично на «лінії фронту», подарунком стає навіть виявлена увага, навіть намальований дитиною малюнок, не кажучи вже про речі, які щодня конче необхідні у бойовому побуті. А те, чого потребують воїни Новоград-Волинської 30-ї бригади у компанії «Житомиробленерго» добре знають, бо саме між підрозділами цієї частини Української армії та енергетиками із Житомирщини встановились справді дружні стосунки. Цього разу напередодні Дня Збройних Сил України у колективі ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» підготували для воїнів «тридцятки» і теплий одяг, і продукти, і одягу, а також завжди необхідні у роз-

ташуванні військовиків предмети військово-господарського побуту: електроди для зварювання, мастила моторні, ліхтарі акумуляторні, сокири та навіть цвяхи. Загалом святковий подарунок, який на Донбас доправив голова Правління компанії «Житомиробленерго» О.М. Шекета, ледь вмістився у два автомобілі, які напередодні свята вирушили на Донбас. До подарунків від енергетиків приєдналися і школярі житомирської загальноосвітньої школи №6, які привітали воїнів 30-ї ОМБР власноруч виготовленими сувенірами та малюнками. Олексій Шекета, який, власне і вручав, і вітав воїнів, що несуть бойове чергування, розповів про те, що усі доправлені ним подарунки неабияк сподобалися солдатам, за що голова правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» отримав вітання з нагоди Дня волонтера. До речі, це свято в Україні чи не наймолодше, але вже відноситься до найшановніших та найповажніших у народі дат календаря. І колектив компанії «Житомиробленерго» може по праву отримувати подібні вітання і на свою адресу.

Вл.інф.

КОЛИ ЖИТТЯ – ТО СУЦІЛЬНА ВАХТА

Здивувати прикладом сімейних династій у енергетиці сьогодні мабуть важко, адже лише у колективі ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» можна навести достатньо випадків, коли діти йдуть батьківськими стежками у виборі своєї професії. Однак випадок на підстанції 110/35/10 «Довбиш» є по-своєму унікальним і достатньо цікавим. Виробничий колектив чергових електромонтерів, які здійснюють цілодобове чергування на відповідальному енергетичному об'єкті, складається із двох осіб, а якщо конкретніше – із подружжя Свінціцьких. Валентин Феліксович та Олена Іванівна ось уже 9 років несуть постійну варту на підстанції, позмінно чергуючи на об'єкті. Валентин Феліксович Свінціцький працює черговим електромонтером уже 23 роки. Власне його виробничий стаж у енергетиці якраз і розпочався на ПС «Довбиш». Щоправда, до того як прийти

на підстанцію, Валентин Свінціцький здобув спеціальність техніка-електромеханіка у Червоноградському гірничому технікумі. Затим служив у армії, також за спеціальністю. Тобто, перед тим як влаштувався на роботу на підстанцію «Довбиш», чоловік мав чималий стаж, ґрунтовну підготовку і певний досвід. А ось його дружина, Олена Іванівна Свінціцька, опанувала професію вже під керівництвом чоловіка, хоча, як і годиться, завершила навчання і отримала відповідні знання, допуски та посвідчення у належний спосіб. Раз у 5-6 років електромонтери проходять обов'язкову перепідготовку та підвищують кваліфікацію, а щорічні екзамени, перевірки знань із охорони праці, навичок технологічних робіт спонукають черговий персонал підстанції до постійного вдосконалення, навчання і перманентної самопідготовки. Однак лише побіжного по-

гляду на ту документацію, яку заповнюють чергові електромонтери під час чергувань, достатньо для того аби зробити висновок, що черговий персонал працює невпинно, постійно і під кваліфікованим керівництвом. Найчастіше на підстанцію приїздять працівники групи підстанцій із Новограда-Волинського. Своїм безпосереднім і найближчим «шефом» Валентин та Олена Свінціцькі вважають старшого майстра групи підстанцій Олександра Сіцінського. Власне кажучи, він, у разі потреби, заміняє когось із подружжя Свінціцьких, заступаючи на чергову вахту по підстанції «Довбиш». Втім, зовнішнього спілкування «по роботі» у чергового персоналу підстанції вистачає: диспетчери Баранівського, Червоноармійського РЕМ, а також персонал ЦДС із Житомира знаходяться на постійному зв'язку із черговим електромонтером підстанції «Довбиш».

Звісно, досвід подружжя чергових електромонтерів Свінціцьких із Довбиша, є цікавим, повчальним, а подекуди – унікальним. Валентин Феліксович на запитання про те, наскільки часто він спілкується із дружиною про роботу, трохи подумавши, відповів: «Сказати, що часто, не можу, бо ми на роботі живемо, а тому це щось більше, ніж спілкування звичайних колег, які по чергово заступають на вахту». Фактично, кожна деталь у роботі обладнання, кожна «дрібниця» щоденного і щохвилинного чергування на підстанції, знаходиться у полі зору сімейного дуету електромонтерів Свінціцьких. За словами того ж Валентина Свінціцького, який реально і фактично

є найпершим чоловіком на підстанції «Довбиш», бо працює тут давно, має винятково багатий досвід співпраці із кількома черговими електромонтерами. Але найкращим і найнадійнішим колегою є все ж таки дружина, оскільки ніхто так детально не ділиться інформацією (у тому числі й виробничого характеру), як вона. Олена Іванівна каже, що підстанцію вже давно вважає своїм господарством, а господариня має знати кожну його деталь досконально і з усіх сторін. Так вони й живуть вже більше двох десятиріч. У щоденному і цілодобовому чергуванні минають їх свята та будні. Дім і робота, або робота, сім'я та дім дивним чином і абсолютно гармонійно поєдналися у житті Валентина та Олени Свінціцьких. Тут, у будинку поряд із підстанцією «Довбиш» народжувалися і повиростали двійко їх дітей. За той час, коли Валентин та Олена Свінціцькі поселилися і працюють на підстанції «Довбиш», сама підстанція неодноразово змінювалася, модернізувалася та вдосконалювалася. Разом із устаткуванням змінювалася, навчалася, вдосконалювала професійну

майстерність і сім'я чергових електромонтерів. Їх життя, досвід роботи може справедливо вважатися цілою епохою вітчизняної енергетики, а якщо точніше – це досвід надійної, безперервної і напевно – подвижницької вахти, якій сім'я Свінціцьких із Довбиша присвятила все своє життя. Вони можуть розповісти немало цікавих, навіть знакових епізодів та історій, які траплялися на їх виробничому «віку». Кожен із них є по-своєму повчальним, таким, що заслуговує на увагу колег. Під час розмови, поряд із суто професійними, а іноді – із цілком «буденними» запитаннями, ми поцікавилися у Валентина Феліксовича щодо того, яких помилок очолюваний ним «колектив» боїться припуститися, або ж найкраще – уникнути. Відповідь була короткою, вичерпною і категоричною: помилок у роботі чергового персоналу бути не може. Слова досвідченого електромонтера були настільки переконливими, що тема здавалася вичерпаною. Втім, сумніватися у ширості слів Валентина Свінціцького, насправді не доводиться.

Віктор Першко

НАБЛИЖАЮТЬСЯ РОКОВИНИ, І БОРГ ПЕРЕД ЧОРНОБИЛЬЦЯМИ НЕ ЛІКВІДОВАНИЙ

Щороку в Україні 14 грудня відзначають День учасника ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Сьогодні, коли наша країна наближається до тридцятирічного рубежу від часу початку катастрофи планетарного масштабу, наслідки аварії на Чорнобильській атомній електростанції лише посилюють свій згубний вплив. Можливо тому багато із тих ліквідаторів, які впродовж 1986-го і кількох наступних років, прийняли на себе головний тягар найнебезпечнішої праці, сьогодні тяжко хворіють, або й взагалі передчасно пішли із життя. Сьогодні варто зазначити, підкреслити та наголосити, що саме енергетики Житомирщини внесли найбільший вклад у ліквідацію найперших і найжахливіших наслідків аварії на ЧАЕС. Один із колишніх керівників найбільш постраждалого від чорнобильської біди Народицького району, а також

енергетик Василь Савлук, який декілька років працював під безпосереднім керівництвом першого «чорнобильського» міністра у складі Уряду України О.Готювчиця, якось у розмові з журналістами зауважив, що на плечі енергетиків тоді ще кількох підприємств електромереж Житомирщини лягло біля 50% усіх об'ємів робіт, які вимірювалися мільярдами сумами тодішніх коштів. Сьогодні подекуди, але не гучно і дуже зрідка, згадують про те, що далеко не усі енергетичні підприємства України погоджувалися працювати у зоні, яка на перших порах ще не була 30-кілометровою. Бували випадки прямої відмови працівників підприємств електромереж від участі у роботах із ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, але це жодного разу це не стосувалося енергетиків Житомирщини. Більше того, працівники Коростенського підприємства електромереж, так само як і бригади Житомирської мехколони №6, працюва-

ли за кількості метрів (!) від зруйнованого реактора. Новостворений одразу ж після аварії вахтовий Чорнобильський РЕМ більшою частиною був укомплектований персоналом від підприємств електромереж Житомирщини. Досьогодні вважається, що учасниками ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС було понад 300 енергетиків з усіх регіонів Житомирщини. Насправді таких працівників, які долучилися до тяжкої, а найчастіше – смертельно небезпечної роботи, було куди більше. Нинішні цифри і статистика, якою послуговується під час проведення всляких заходів з нагоди чергової «річниці» з часу аварії на ЧАЕС, далеко не повні і не завжди коректно об'єктивні. Особливо у ставленні та оцінці участі у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС із боку енергетиків Житомирщини. Адже будівництвом нових підстанцій, сотень кілометрів ліній електропередачі, чи навіть спорудженням винятково важливої дренажної гли-

няної загати поблизу ЧАЕС, роботи із ліквідації наслідків аварії не завершилися. Енергетиків Житомирщини чекала багаторічна робота із розбудови потужної енергетичної інфраструктури у районах відселення мешканців найбільш постраждалих сіл і селищ «чорнобильської зони». Услід за будівництвом ПС «Діброва», повітряних ліній, які мали забезпечити спочатку десятки, а потім і сотні підприємств, організацій та установ, що прибували у зону виконання найнагальніших «ліквідаційних» робіт, Житомирщина всього за два роки покрилася десятками потужних енергооб'єктів у Народицькому, Радомишльському, Новоград-Волинському, Бердичівському та Житомирському районах. А чого вартувало для наших енергетиків лише один новостворений Брусилівський район? Так, будівельні ресурси, установи та організації будівельників, монтажників, дорожників прибували у район катастрофи навколо ЧАЕС із багатьох куточків Радянського Союзу і, тим паче, з усіх регіонів України. Однак тут, на Житомирщині, «енергетичний супровід» більшості

ліквідаційних робіт забезпечували саме місцеві енергетики.

Наостанок треба зауважити ще й на тому, що сьогодні, з нагоди поважної дати Дня учасника – ліквідатора, прийнято називати прізвища найбільш заслужених і найвидатніших людей, які поклали не лише здоров'я, але й життя заради звичайної мети. Однак сьогодні назвати поіменно усіх тих, хто самовіддано і чесно працював, хто не зважав на смертельну небезпеку, важко не лише через брак газетної площі розміром невеликої замітки. Сьогодні прізвища багатьох ліквідаторів треба відновити і, скрупульозно вивчивши свідчення сучасників та документи не такої вже й древньої епохи, ще раз їх назвати, закарбувати і шанувати. Так, їх називають героями, хоча більшість із них виявилася ще й заручниками ситуації. Але це реальні люди, які мають бути відомими найширшому загалу сучасників. За великим рахунком, усі вони чесно виконали свій професійний обов'язок і можуть слугувати прикладом для нинішнього покоління своїх колег.

Віктор Радчук

БЕРДИЧІВСЬКІ «СТІНИ» ТАКИ СТАЛИ ДЛЯ НАС ЩАСЛИВИМИ!

П'ятнадцятий чемпіонат України з міні-футболу серед аматорських команд енергопостачальних компаній тепер уже належить історії. Ігровий зал бердичівського спорткомплексу «Лав», який із 2 по 6 листопада 2015 року був головною ареною чемпіонату, також увійде до історії. Але найголовніше те, що саме у Бердичеві чемпіонами України вперше стали футболісти ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Варто зауважити, що більшість із 16 команд-учасниць чемпіонату мали у своїх «активах» чималі спортивні трофеї, чемпіонські звання, отримані «срібні» та «бронзові» нагороди минулих змагань. Звісно, у цьому році до числа фаворитів першості задалегідь відносили господарів майданчика. І це абсолютно заслужено та

закономірно, а особливо, якщо врахувати, що житомиряни мають стабільний склад із молодих, але досвідчених гравців, які упродовж двох чемпіонатів у 2013 та 2014 років займали другу сходинку за підсумками змагань і отримували «срібні» медалі. Отож, перевага команди ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» над своїми суперниками була очікуваною. Тим паче, що фактор «рідних стін» завжди має певне значення. Але цікавою закономірністю минулих чотирнадцяти чемпіонатів України із футзалу серед енергопостачальних компаній ставали вдалі виступи гостей. Якщо уважно простежити статистику спортивних матчів від часу проведення першого чемпіонату, то виявилось, що господарі майданчика лише один раз

здобували «домашню» перемогу. Було це у 2007 році, коли найсильнішою стала команда ДТЕК «Дніпрообленерго», виступаючи вдома, у Дніпропетровську. Цікавий факт, але трикратний переможець чемпіонату серед енергопостачальних компаній – команда ПАТ «Прикарпаттяобленерго», якій довелося аж чотири рази бути господарем першості, жодного разу не здобувала чемпіонського титулу вдома. Тим паче приємно, що житомиряни вже вдруге, після прикладу дніпрян, показали, що мають стабільний склад гравців, а головне – що «рідні стіни» насправді допомагають. Варто зауважити, що у Бердичеві глядачів та уболівальників вистачало на усіх поєдинках чемпіонату. Однак матчі за участі господарів майданчика ставали справжніми фестивалями «фанів» житомирської команди. Вже у перший день першості кілька сотень уболівальників на чолі із керівниками ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» створили справжній фестивальний ажіотаж за допомогою музикантів славнозвісного гурту «ЧІП».

Про свої чемпіонські претензії господарі чемпіонату заявили вже у перший ігровий день. Третього листопада команда ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» без особливих зусиль перемогла луганчан із рахунком 5 : 0. Це була найпотужніша перемога дебюту першості, але вже наступного дня житомиряни повторили цей результат у грі із командою «Київобленерго». Щоправда свій заключний поєдинок у груповому турнірі футболісти ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» відзначили достатньо скромним переможним рахунком 1 : 0 у матчі із чернігівськими енергетиками, однак перемогу у підгрупі наші земляки собі забезпечили. У півфіналі, де зустрічалися переможці чотирьох підгруп, житомиряни знову розгромили команду ПАТ «Львівобленерго» із рахунком 4 : 0, а у іншому поєдинку одесити взяли гору над херсонцями (2 : 1). Отож, фінальний поєдинок звів господарів чемпіонату та команду ПАТ «ЕК «Одесаобленерго». Одесити вже ставали переможцями чемпіонату у 2010 році, коли першість проходила у Івано-Франківську. А от житомиряни, неодноразово займаючи призові місця чемпіонатів, упродовж кількох років будучи очевидними фаворитами, чемпіонами ще не були. Треба зауважити,

що фінальна гра проходила за ініціативи та переваги житомирян. Знову ж таки, глядацька підтримка надихала господарів чемпіонату, які одразу ж після стартового свистка захопили ініціативу у поєдинку. Вони значно більше атакували ворота суперників, але певне хвилювання не дозволяло господарям першості забити гол вже у першому таймі. І тільки у другому таймі гол житомирянина Тараса Тарасюка став втіленням переваги гравців ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» над суперниками із Одеси. Варто зауважити, що одесити, поступаючись у швидкості ведення командної гри, пропустивши гол від житомирян, навіть не думали здаватися і до самого фінального свистка прагнули хоча б зрівняти рахунок. І диво таки сталося. За хвилину до фінального свистка одесити таки забивають гол у ворота суперників, а житомиря-

були одесити, а третю сходинку чемпіонату посіла команда ПАТ «ЕК»Львівобленерго», яка у матчі за третє місце перемогла херсонців (2 : 0). Окрім звання кращого голкіпера першості, яке здобув воротар житомирської команди Олег Гутник, гравець житомирської «Енергії» Сергій Слюсар був визнаний кращим гравцем чемпіонату. Таким чином, до числа переможців першості, яка проходила вже у 15-й раз, долучилася команда ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Житомиряни заслужили це право не лише чудовим виступом у Бердичеві, але й усією історією своїх кількарічних виступів, починаючи із 2011 року. Отже, привітаємо наших гравців, їх тренерів Миколу Подраного та Ігоря Терещенка, а також передамо висловлені представниками багатьох команд подяки за теплий та особливо гостинний прийом

ни змушені були розпочинати гру із центра поля. Наші хлопці кинулися в атаку, аби вдруге вразити ворота одеської команди, але часу для цього їм вже не вистачило. Таким чином, чемпіонське звання, як і торік, знову здобувалося під час виконання гравцями штрафних ударів-пенальті. Житомиряни, які по суті втратили на останній хвилині ігрового часу можливість стати чемпіонами, примусили похвилюватися своїх уболівальників ще декілька хвилин. Але під час побиття пенальті господарі не дали одеситам шансу на перемогу. І гравці команди, і її воротар Олег Гутник, були кращими за суперників під час виконання штрафних ударів. Відтак, переможцем 15-го чемпіонату України із фут залу серед аматорських команд енергопостачальних компаній стала команда ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Другими

учасників першості на поліській землі, яких заслужили організатори чемпіонату.

Чемпіонський склад команди «Енергія» (ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»)

1. Василюк Віталій
  2. Добровінський Віталій
  3. Тарасюк Тарас
  4. Бонюк Віталій
  5. Левківський Олексій
  6. Єлісеєв Олександр
  7. Нестеренко Віталій
  8. Гутник Олег – кращий воротар чемпіонату
  9. Пінчук Віталій
  10. Максимчук Олександр – капітан команди
  11. Дячок Олександр
  12. Оніщук Сергій
  13. Слюсар Сергій – кращий гравець турніру
- Головний тренер – Подраний Микола Володимирович

Віктор Єрофєєв

МОДЕРНІЗАЦІЯ, ЩО ПОСИЛЮЄ НАДІЙНІСТЬ

РП-9
РУ-10кВ
пров.3-й Селецький,2а
Житомирський РЕМ
тел.: (0412) 40-21-50

Серед збудованих та реконструйованих у 2015 році об'єктів енергетичної інфраструктури ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» особливе місце займає реконструкція розподільчого пункту №9 (РП-9), який знаходиться на території виробничої бази технічної дирекції енергокомпанії по вулиці Жуйка, 12. РП-9 насправді вважається одним із найстаріших енергетичних об'єктів у місті Житомирі. Введений в експлуатацію у далекому 1959 році розподільчий пункт пережив за період своєї історії декілька поколінь комірків, вимикачів та іншого енергетичного начиння.

Після проведеного у 2013 році чергового капітального ремонту РП-9, уже у поточному році виникла нагальна потреба у його докорінній реконструкції. Нагальність реконструкції РП-9 обумовлена не лише поважним віком енергетичного об'єкту, але й пояснюється виключно важливим його значенням у процесі енергопостачання центральної частини міста Житомира. Зокрема, від надійності роботи обладнання РП-9 залежить енергопостачання приміщення головного офісу ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», центральної обласної лікарні, центральної житомир-

ської міської лікарні №1, приміщення Житомирської обласної адміністрації та мерії Житомира, обласного онкологічного диспансеру, обласного управління Служби Безпеки України та інших установ обласного підпорядкування. Нинішня реконструкція була остаточно завершена у жовтні 2015 року. Під час проведення реконструкції РП-9 проведено роботи із встановлення сучасних високовольних комірків типу КМВ-9 із вкатними візками та вакуумними вимикачами у кількості 41 штуки. У реконструйованому РП-9 змонтовано та налагоджено 4

секції шин 10кВ із новою системою телемеханізації та релейного захисту РП, які дозволяють за допомогою АВР секціонувати чотири секції між собою. Встановлено та підключено два сухі трансформатори ТС-1000 із повітряним охолодженням. Таким чином, модернізація влітку 2015 року РП-9, який знаходиться на балансі Житомирського РЕМ, суттєво покращила надійність електропостачання центральної частини обласного центру.

Вл.інф.

Економія та раціональне використання: шлях до гармонії відомий

Чергове підвищення тарифів на електроенергію, яке запрацювало в Україні з 1 вересня 2015 року, змусило як населення, так і установи, організації та підприємства по-новому підійти не лише до економії у використанні електроенергії, але й раціонального її споживання. Якщо врахувати, що НКРЕКП анонсувала ще кілька етапів підвищення тарифів на електроенергію аж до березня 2017 року, то у споживача виникає нагальне запитання – а чи є можливість суттєвого заощадження у процесі споживання електроенергії? Виявляється є. І найкращим способом такого заощадження є встановлення двозонних лічильників. До того ж, встанов-

лення двозонних лічильників вигідне не лише споживачеві, але й для розподільчих енергопостачальних компаній та у цілому – для єдиної енергосистеми країни. Встановлення мінімального тарифу (0,35) для нічного електроспоживання спонукає інтенсифікувати використання електроенергії у часи її найменшого споживання. І навпаки, у так звані, пікові періоди споживання електроенергії, діють найвищі тарифи.

Щоправда, за лічильник, що розрізняє час доби, треба заплатити чималу суму грошей. Нині купівля та встановлення двозонного лічильника вартує більше однієї тисячі гривень. Проте вже сьогодні споживач, який вста-

новив двозонний тариф, споживаючи щомісяця біля 200 кВт, економить при цьому майже 40 гривень. У подальшому, у разі чергових, вже проанонсованих підвищень, показники такої економії лише зростатимуть пропорційно до величини підвищення тарифу.

Таким чином, за два роки двозонний лічильник виправдає вкладені у його купівлю кошти, а надалі споживач відчуватиме «чисту» економію. Окрім того, енергопостачальні компанії та енергетична система країни позбудеться проблеми вирівнювання об'ємів споживання електроенергії у різні періоди доби.

Вл.інф.

ЖИВЕМО, ДОПОМАГАЄМО І МАЄМО НАДІЮ!

Прохання, звернення про допомогу хворим дітям стали повсякденним і вже буденним явищем нашого життя. На превеликий жаль, дедалі більше дітей хворіють найскладнішими, раніше нечуваними недугами, а можливості пролікуватися і видужати сьогодні всуціль залежать здебільшого від добрих людей. У колективі компанії ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» завжди із розумінням, співчуттям та добрими сподіваннями ставляться до чужої біди. Тож на звернення нашої колеги, працівниці Житомирського РЕМ Ірини Дубчак, у якої тяжкохвора донечка Аделаїда, відгукнулися багато наших колег. У результаті вже на сьогодні у підрозділах нашої компанії для проведення операції тяжко хворої дівчинки зібрано 31 тисячу і 235 гривень.

Більше десяти тисяч гривень зібрали працівники нашого колективу і для житомирця Юрія Коханчука, який вже поїхав для проведення операції із трансплантації серця до однієї із клінік у Індію.

Кожному, хто відгукнувся і допоміг посильним внеском, хто вселив надію дитині на порятунок, батьки висловлюють безмежну подяку. Сім'ям, яких зачепила біда, потрібна підтримка. І, слава Богу, люди це розуміють, відчувають і допомагають. А це означає, що ми живемо, боремося і маємо надію.

На Миколая «Чебурашці» - ліжечка, а дітям - подарунки

Дитячий садочок «Чебурашка» у селищі Попільня відомий тим, що це найбільший дитячий дошкільний заклад у районі. Добре, що діток у садочку із року в рік лише більшає, але це означає, що для забезпечення дитячого закладу потрібно чимало усіляких речей. Якраз найголовнішого, дитя-

чих ліжечок, дітям у «Чебурашці» і не вистачає. Восени 2015 року у садочку побував голова Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» Олексій Шекета. Звісно, Олексій Михайлович цікавився, як живуть діти у «Чебурашці», а про потребу у ліжечках йому розповіли у найпершу чергу. Минуло кілька мі-

сяців і для потреб дівчорі якраз напередодні свята зимового Миколая у Попільню, до «Чебурашки» 18 грудня 2015 року прибули найсучасніші і мабуть найзручніші ліжечка. Звісно, делегація від енергетиків привезла до «Чебурашки» не лише 20 ліжечок, але й солодкі подарунки.

Мистецтво фелтінгу має свою «прописку» у колективі нашої компанії

Сьогодні у рубриці «Захоплення наших колег» читачі дізнаються про один із дивовижних видів художньо-прикладного мистецтва, яким захоплюється заступник головного бухгалтера ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» Ірина Іваницька. Ірина Леонідівна працює у колективі компанії з 1999 року, але мало хто знає про те, що у позаробочий час вона вже більше трьох років плідно займається мистецтвом валяння із шерсті. Знавці цього давнього виду художньо-прикладного мистецтва називають його ще однією назвою – фелтінг. Так от, інтерес, який потім виріс до масштабів змістовного заняття фелтінгом у Ірини Іваницької з'явився і проявився через Інтернетівську мережу. Саме через інформацію в Інтернеті Ірина Леонідівна познайомилася із основами цього вибагливого заняття, звідтіля отримала перші відео уроки та майстер-класи. Сьогодні її роботи знають чимало її колег, а широка популярність її мистецьких здобутків очевидно ще попереду. У тому, що роботи Ірини Іваницької вже сьогодні можуть і повинні вважатися витворами мистецтва та виявом неабиякого таланту, який (як відомо) народжується у невтомній праці, можна переконатися навіть із тієї невеличкої добірки фотографій, на яких зафіксована невеличка частина мистецького доробку нашої колеги. Залишається лише побажати Ірині Леонідівні наснаги, творчого натхнення і витримки аби вже у недалекому майбутньому її мистецькі здобутки змогли бути зібрані та продемонстровані на персональній виставці. Це справді гарно, цікаво і вишукано. Тим паче, що поціновувачів такої творчості вже зараз чимало. Тож, як кажуть, у добрий час!

ЗАХОПЛЕННЯ НАШИХ КОЛЕГ

**4 ЕНЕРГЕТИК
ЖИТОМИРЩИНИ**

«ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ» – інформаційне видання
ПАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

Керівник проекту: А. А. Гуцало
начальник ІКЦПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Редактор: В. С. Радчук.

Редакція не веде листування з читачами. Позиція автора не завжди поділяється редакцією. За якість друку несе відповідальність друкарня.

Адреса редакції: 10002, м. Житомир, вул. Перемоги, 10.
Тел.: 402-128 (ІКЦПАТ «ЕК «Житомиробленерго»).

Віддруковано: ФОП Котвицький В.Б.,
вул. Вінницька, 23, тел.: (0412) 48 -22-18.

Наклад: 1000 примірників.

Свідчення про реєстрацію ЖТ № 2/343, видане 01.06.2006 р.